

отъ тамъ разумѣ, че вмѣсто да варви по Петербургскій-атъ путь, назадъ ся вращаше. Запресе малко за да ся насочи, и видѣ нейный-атъ гостопріемникъ да ся смѣе предъ врата-та си. “Ако така путешествувашъ, каза ѣ онъ, “нешешъ далеко да идешъ, и по добръ ще “сторишъ назадъ да ся варнешъ.”

Това яѣщо многожды послѣ ѣ ся случи, и кога какъ въ перѣшеніе-то си пыташе, за Петербургскій-атъ путь, като она весма далеко отъ того града ся намираше, смѣяха ѣ ся, паднуваше въ едно голѣмо смущеніе. Прасковія неимѣюща никое географическо понятіе за мѣсто-то кое-то она щеше да премине, сякаше ѣ ся че градъ Кіевъ, кой-то за священны-те неговы работы вредъ въ Россія е прочутъ, и за кой-то майка ѣ често ѣ бѣше говорила, ся намираше на Петербургскій-атъ путь: она имаше намѣреніе тамо да ся причасти, като минува, и ако въ предпріятіе-то си сполучи, обѣщавашеся да иде тамо да ся покалугери.

Споредъ прекрасно-то понятіе кое-то она бѣше си сторила за мѣстоположеніе-то того града, като виждаше че ѣ ся педсмѣяваха кога-то пыташе за Петербургскій-атъ путь, хвана